

Sagen, at han vilde søge en Bevilling. Der skaffedes saa akkurat Halvdelen, og da dette Svar kom til Ministeriet — det var den 10. September 1909 —, fik Skrivelsen af den daværende Kultusminister Paaskriften: „Sagen beror“. Jeg kunde tænke mig — jeg har ikke konfereret med min Forgænger om det —, at han ved at undersøge Sagen nærmere var bleven lidt betænkelig. Det viser sig nemlig, at til denne Bygning, der er Tale om, Museet i Randers, har Staten i sin Tid givet et Bidrag paa mellem 30,000 og 40,000 Kr. Da Bygningen opførtes, skete dette ikke paa særlig kyndig Maade. Det viste sig nemlig, at Piloteringen under Fundamenterne — der skulde piloteres, da Grunden var fugtig — ikke var udført, som den burde være, idet Pælene, som skulde bære Fundamenterne, slet ikke vare anbragte under Fundamenterne, men til Dels udenfor disse, og de Pæle, der vare anbragte under Fundamenterne, viste sig ikke at gøre nogen Nytte, idet Fundamenterne ikke vare førte ned til Pælene. Saa forsøgte man ved en Restaurering at naa ned til Pælene, men saa viste det sig, at Pælene ikke vare fundamenterede tilstrækkeligt, saa Grunden trykkede Pælene dybere ned. Jeg kunde tænke mig, at min Forgænger som Minister fandt, at naar man bar sig saaledes — lidt letsindigt — ad med Byggeriet af en saadan Bygning, som Staten havde givet Bidrag til, paalaa det egentlig ikke Staten senere at anvende ret store Beløb paa at udbedre Skaden. Jeg mener derfor, at dette „mindst Halvdelen“ maa forstaaes saaledes, at der i Randers maa skaffes en lidt større Del af Summen til Veje, før man kan søge Resten bevilget fra Statskassen.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) rettede et Spørgsmaal til mig om Fisketienden, om jeg ikke mente, at den burde afskaffes nu, da Tienden i det hele afskaffes. Det mener jeg, og da Fisketienden udgør et meget lille Beløb og kun findes enkelte Steder i Landet, vil det formentlig nogenlunde let kunne gøres. Det kan kun ikke gøres sammen med Afskaffelsen af den øvrige Tiende, thi det ærede Medlem ved saa godt, at Fisketienden er en Byrde, der hviler paa Personen, paa Erhvervet, hvorimod Tiende i Almindelighed hviler paa Ejendommen. Jeg mener, at naar Afløsningen skal ske — og den bør sikkert ske —, maa det ske sammen med Afløsningen af Offer og Accidenser. Naar disse Afgifter afløses — og et Forslag derom vil i alt Fald i næste Samling fore-

ligge paa det høje Tings Bord —, vil ogsaa Fisketienden være tagen med ved den Afløsning.

Forsvarsministeren (Krabbe): Jeg gav straks i forrige Møde en Besvarelse af de Spørgsmaal, der vare stillede til mig, og antager næsten, at ærede Medlemmer, der beskæftige sig med det, hvorom der er spurgt, og som ville undersøge Svarene, ville finde Besvarelsen fyldestgørende og dækkende de Spørgsmaal, der vare stillede. Naar nu det ærede Medlem, som stillede Spørgsmaalet, nemlig det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen) i Overensstemmelse for øvrigt med det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) og det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) i Dag har spurgt, om der ikke var flere Ordre end dem, jeg i Gaar gav Meddelelse om, svarer jeg: Jo, selvfølgelig er der flere! Jeg meddelte det, som var det væsentlige, og som viste det, som der efter Diskussionen var nogen Anledning til at vise, nemlig at Paabegyndelsen af Foretagendet var grundlagt af mine Forgængere i Ministeriet. Det var dette, der var Trang til, og det var det, som blev oplyst. Selvfølgelig er der gaaet videre med Ordre til Udførelse af Arbejder og til Anskaffelser, fordi det vilde være enhver Ministers Opgave i den Situation, som nu foreligger, at fortsætte, hvad der var begyndt; og medens jeg i Overensstemmelse med mine Kolleger har andre Anskuelser om, hvad der burde være gjort, er det selvfølgelig min Opgave, indtil vi kunne sætte vore Meninger igennem, at holde det hele saaledes, at hvis vi maa lægge Ledelsen af Sagerne i andre Hænder, i Mænds Hænder, der have andre Meninger, disse da ikke skulde finde Forsvaret forraadt eller forladt af os. Vor Mening er selvfølgelig den, som jeg gentagne Gange har sagt, at et Forsvar skulde vi have, og det skal være godt, hvorledes man saa end har det. Bliver det de Herrers, som have andre Meninger end vore, saa skal det være godt, saa skal det gennemføres godt, og vi ville ikke, fordi vi endnu ikke ere i Stand til at gennemføre vore Meninger, saaledes beskædige de af vore Forgængere foretagne Begyndelser, at det vilde være umuligt for mulige Modstandere, der efterfølge os, at gennemføre de Meninger, de have om Forsvaret. Selvfølgelig er der altsaa fortsat med andre Ordre.

Saa spurgte det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch), hvad der er